

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี
FACTORS AFFECTING THE DECISION TO HAVE CHILDREN OF GENERATION Y
PEOPLE IN CHONBURI PROVINCE

ภาคพร อรุณพูลทรัพย์

สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Pakkaporn Arunphoonsup

Email: zameemie@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Management, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี 2) เพื่อศึกษาการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี รวมถึงหมด 400 คน จากสูตรของ คอร์แคเรน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่ และทดสอบสมมติฐานด้วยสมการถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีช่วงอายุ 27-31 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000บาท ระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ด้านทัศนคติการมีบุตร ด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างคู่สมรส ด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร ด้านภาระหนี้สิน และด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจมีบุตรที่ไม่แตกต่างกัน และพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ ด้านทัศนคติการมีบุตร ด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างคู่สมรส ด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร และด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล โดยที่ ด้านทัศนคติการมีบุตร ด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างคู่สมรส ส่งผลในเชิงบวก และด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร และด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล ส่งผลในเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การตัดสินใจมีบุตร เจเนอเรชั่นวาย

ABSTRACT

Independent research on factors affecting the decision to have children of Generation Y people in Chonburi province. The purposes of this study were 1) to study the decision to have children of Generation Y people in Chonburi province 2) to study the decision to have children of Generation Y people in Chonburi province which classified by personal factors and 3) to study the factors that influence the decision to have children of Generation Y people in Chonburi. The data was collected from 400 people by Cochran formula calculation and analyzed by average, percentage, standard deviation and frequency statistic. The hypotheses tested with multiple regression equations. The results showed that most of the respondents were female, aged 27-31, with a bachelor's degree, mainly in student/student occupation, and an average monthly income of 15,001 - 20,000 baht. In terms of childbirth attitudes, relationships between spouses, expenses for childbirth, debt obligations, and government support policies, the overall is at a low level. Hypothesis tests showed that personal factors included different genders, ages, education levels, occupations, and average monthly incomes. There were no differences in decisions to have children, and found that factors that influenced generation Y's childbirth decisions in Chonburi included childbirth attitudes, spousal relationships, expenses for childbirth, and government support policies, where the aspect of childbearing attitudes, relationships between spouses had a positive impact, and the cost of having children, and government support policies at level of 0.05 statistically significant.

Keywords: Childbirth decision, Generation Y

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากความเปลี่ยนแปลงของสังคม การเมือง ภาวะเศรษฐกิจ การจ้างงาน การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ในช่วง 3 ที่ผ่านมา ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ทักษะคนติ รวมไปถึงเปลี่ยนแปลงทางความคิดของประชาชนในสังคม เช่นการจำเป็นต้องทำงานจากบ้าน การเว้นระยะห่างทางสังคม การเรียนผ่านช่องทางออนไลน์ การใช้จ่ายเงินที่ต้องระมัดระวังมากขึ้น รวมไปถึงการสนับสนุนจากรัฐ ซึ่งหนึ่งในปัญหาที่สังคมไทยกำลังเผชิญอยู่ ซึ่งจากรายงานเรื่อง "From cubs to ageing tigers: Why countries in Southeast Asia need to think about fertility rates before it's too late" ของ The Economist Intelligence Unit ได้สรุปถึงเหตุผลที่ทำให้ประเทศไทย มีอัตราการเกิดน้อยลง ได้แก่ ในช่วงปี พ.ศ. 2513-2539 ประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการคุมกำเนิดอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะการคุมกำเนิดในครอบครัวขนาดเล็ก เป็นผลให้อัตราการเกิดของไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง จนทำ

ให้ในปี 2560 พบว่า หญิงไทยหนึ่งคนมีลูกเฉลี่ยเพียง 1.58 คนเท่านั้น หรือพูดอีกอย่างก็คือ ครอบครัวสามีภรรยา 1 คู่ (2 คน) มีลูกเฉลี่ยเพียง 1.58 คน อีกทั้งค่าครองชีพที่สูงขึ้น ทำให้ผู้หญิงต้องทำงานนอกบ้านมากขึ้น เพื่อหารายได้ ดังนั้นจึงเป็นผลต่อแรงงานในตลาดแรงงานอีกด้วย นอกจากนี้เรื่องของที่อยู่อาศัยในพื้นที่เมืองราคาแพงขึ้น ทำให้การมีลูกเพิ่มหรือพาลูกมาอยู่ในเมืองด้วยเป็นเรื่องลำบากมากขึ้น ที่มากไปกว่านั้นผู้หญิงมีการศึกษาดีขึ้น จึงมุ่งทำงานหารายได้มากขึ้น และจำนวนมากก็ตัดสินใจเลื่อนการแต่งงานและมีลูกออกไปในพ่อแม่ยุคใหม่เน้นการมีลูกน้อยลง แต่เลี้ยงให้มีได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้น ไปจนถึงความสามารถในการมีลูกที่ลดลงพร้อมกับอายุที่มากขึ้นก่อให้เกิดภาวะมีบุตรยากที่เพิ่มขึ้นทั้งชายและหญิง (เวิร์คพอยน့်ทูเดย์, 2563) โดยข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2564) ระบุว่าอัตราการเกิดใหม่ของคนไทยในปี 2533 มีการเกิดใหม่เฉลี่ย จำนวน 1,297,000 คนต่อปี แต่ในปี 2563 นั้นมีอัตราการเกิดใหม่ของคนไทยนั้นลดลงอย่างมาก คิดเป็นร้อยละ 50 หรือมีอัตราการเกิดเพียง 656,000 คน ต่อปีเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงสภาพของผู้หญิงในสังคมไทยในปัจจุบัน ที่มีระดับการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น และมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานในระบบมากขึ้น ทำให้การมีบุตรเป็นสิ่งที่ผู้หญิงต้องคิดทบทวนให้ดูว่าจะมีดีหรือไม่ จากผลการศึกษาพบว่า ในปี พ.ศ. 2555 ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์ มีเพียงร้อยละ 18.83 เท่านั้นที่อยากจะมีบุตรในอนาคต แต่หากพิจารณาในกลุ่มผู้หญิงที่แต่งงานแล้วแต่ยังไม่มีบุตร พบว่ากว่าร้อยละ 36.91 ไม่ต้องการมีบุตรในอนาคตเลย หรือจากสถิติการเกิดของสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2554 กว่าร้อยละ 50 ของผู้หญิงจะมีบุตรคนที่ 1 ในขณะที่บุตรคนที่ 2 ลดเหลือประมาณร้อยละ 30 ส่วนบุตรคนที่ 3 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นตัวสะท้อนทัศนคติของผู้หญิงในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ว่าต้องการที่จะมีบุตรในจำนวนที่น้อยลงหรือไม่ต้องการมีบุตรเลย ซึ่งเหตุผลหลักที่คนในยุคนี้ไม่อยากมีบุตร คือ ปัจจัยด้านการเงินและเวลาที่มืออย่างจำกัด เนื่องจากทุกวันนี้การเลี้ยงดูบุตรมุ่งเน้นเรื่องคุณภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านคุณภาพสังคม คุณภาพการศึกษา และคุณภาพชีวิตโดยรวม ซึ่งการเลี้ยงดูบุตรให้มีคุณภาพในยุคนี้ก็จำเป็นต้องใช้เงินและเวลามากเพียงพอ หรืออาจกล่าวได้ว่าผู้หญิงในปัจจุบันให้ความสำคัญกับจำนวนบุตรที่น้อยลงแต่ให้ความสำคัญกับการเลี้ยงดูบุตรที่มีอยู่ให้ดีที่สุดมากขึ้น เพื่อที่จะทุ่มเทดูแลอย่างเต็มที่ และจะเลือกไม่มีบุตรไปเลยหากรู้สึกว่าตนเองยังไม่พร้อมทั้งในเรื่องการเงินและเวลา (วีเสิร์ชคาเฟ่, 2564)

หากกล่าวถึงประชาชนที่มีช่วงวัยเหมาะสำหรับการเจริญพันธุ์นั้นอยู่ในช่วงเจนเนอเรชั่นวาย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 25-47 ปี (พบแพทย์, 2560) ประชาชนในกลุ่มเจนเนอเรชั่นวานั้น ถือเป็นกลุ่มคนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมในปัจจุบัน (ณ ปี 2565) เนื่องจากมีความรู้จากการได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น มีความสามารถในการทำงาน มีรายได้จากการทำงาน รวมไปถึงมีร่างกายที่แข็งแรง เหมาะสำหรับการมีบุตรมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุอื่นๆ ในขณะเดียวกันทางรัฐบาลพยายามประกาศใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมการเกิดให้เพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าทางรัฐบาลจะพยายามออกนโยบายสนับสนุนการเพิ่มอัตราการเกิดใหม่ เช่น การให้เงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือในการเลี้ยงดูบุตร การช่วยเหลือให้พ่อแม่สามารถทำงานและเลี้ยงดูบุตรได้พร้อมๆ กัน โดยเพิ่มสถานที่รับเลี้ยงเด็ก เพิ่มการตั้งเวลาลาคลอดและการเลี้ยงดูบุตรให้ยาวขึ้น ส่งเสริมสนับสนุน

วัฒนธรรมที่เป็นมิตรกับครอบครัวและความเสมอภาคทางเพศ รวมทั้งการขยายความช่วยเหลือในการมีบุตรและการให้กำเนิดบุตร โดยส่งเสริมการดูแลระหว่างตั้งครรภ์ ให้บริการบุคลากรช่วยเหลือหลังคลอดบุตร และให้ความช่วยเหลือสำหรับผู้ที่มีบุตรยากด้วย แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ (กรมสุขภาพจิต, 2563)

นอกเหนือไปจากอัตราการเกิดที่ลดลงแล้ว ปัญหาที่เราสามารถเห็นได้ชัดคือข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข ระบุว่า ในปัจจุบัน พ.ศ.2563 ประเทศไทยมีประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวนมากกว่า 12 ล้านคน หรือราว 18% ของจำนวนประชากรทั้งหมด และจะเพิ่มเป็น 20% ในปี พ.ศ.2564 ซึ่งให้เห็นว่าประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว และกำลังจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า สำนักงานสถิติแห่งชาติ คาดการณ์ว่า ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัวในปี พ.ศ.2565 และในปี พ.ศ. 2573 จะมีสัดส่วนประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 26.9 ของประชากรทั้งหมดในประเทศ (กรมสุขภาพจิต, 2563)

เมื่อผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนสูงขึ้น ภาระตกมาสู่ผู้ดูแล เช่น บุตร หลาน เป็นต้น ซึ่งการดูแลผู้สูงอายุนั้นมีค่าใช้จ่ายไม่น้อย ไม่ว่าจะเป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าประกันชีวิต ค่าเดินทางไปโรงพยาบาลที่ต้องไปพบแพทย์อย่างสม่ำเสมอ อาจเป็นผลให้ผู้ดูแลผู้สูงอายุที่อยู่ในเจนเนอเรชั่นวัยนั้นตัดสินใจที่จะไม่มีลูก ทำให้อัตราการเกิดลดลง ส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยที่เกิดขึ้นในสังคม (Generation Gap) เรายังหมายถึงความแตกต่างและความไม่เข้าใจกันของกลุ่มเจนเนอเรชั่น เนื่องจากในแต่ละเจนเนอเรชั่นมีทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ มุมมองของความสุขในแต่ละรุ่นแตกต่างกัน เช่น เจเนอเรชั่นเอ็กซ์นั้นมองหางานประจำ เพื่อความมั่นคงในชีวิต ในขณะที่เจนเนอเรชั่นบีพบว่า เจเนอเรชั่นวาย มองหาความเป็นอิสระมากขึ้น และมองหาวิธีสร้างความมั่นคงในชีวิตที่อาจไม่ได้มาจากการทำงานประจำเท่านั้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของเจนเนอเรชั่นวาย ทั้งนี้เพื่อความหลากหลายทางปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยจึงเลือกพื้นที่จังหวัดชลบุรีที่มีประชากรมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศและมีความหลากหลาย 1,583,672 คน (มติชนออนไลน์, 2565) เพื่อให้ทราบถึงการเลือกตัดสินใจของเจนเนอเรชั่นวายอย่างครอบคลุม และตอบคำถามที่ว่าเพราะเหตุใดเจนเนอเรชั่นวายถึงไม่ต้องการมีบุตร และสามารถนำผลการวิจัยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวนำไปพัฒนา และวางแผนสร้างนโยบายการเพิ่มอัตราการเกิดของคนไทยได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี

นิยามศัพท์

1. บุตร หมายถึง ทารกที่จะเติบโตขึ้นมาเป็นพลเมือง แรงงาน และกำลังของประเทศในการขับเคลื่อนประเทศต่อไปในอนาคต

2. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นต้น

3. เจเนอเรชันวาย หมายถึง กลุ่มประชากรที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2522-2540 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายทางความคิด และเป็นกลุ่มสำคัญที่ขับเคลื่อนประเทศ

4. การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการที่เจเนอเรชันวายแต่ละคนใช้ในการตัดสินใจมีบุตร ประกอบด้วย การตระหนักรู้ถึงปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือก การตัดสินใจ ไปจนถึงพฤติกรรมหลังการตัดสินใจมีบุตรของกลุ่มคนเจเนอเรชันวาย

5. อัตราการเกิด หมายถึง สัดส่วนร้อยละของการคลอดบุตรในแต่ละปี

6. ทศนคติต่อการมีบุตร หมายถึง มุมมองทางความคิดของเจเนอเรชันวายที่มีต่อการมีบุตร

7. สัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสของเจเนอเรชันวายที่ก่อให้เกิดการตัดสินใจมีบุตรได้

8. ค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการมีบุตรของเจเนอเรชันวายที่ต้องคำนึงถึง โดยเริ่มจาก ค่าใช้จ่ายในการฝากครรภ์ ไปจนถึงการคลอดบุตร ค่าเลี้ยงดู ค่าอาหาร ค่ารักษาพยาบาล ตลอดจนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนเจเนอเรชันวายในจังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ ประชาชนเจเนอเรชันวายในจังหวัดชลบุรีที่มีสถานภาพสมรส จำนวน 400 คน ซึ่งได้จากสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ คอคแรน (1963) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และตั้งค่าความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชันวายในจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ทศนคติการมีบุตร สัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร ภาระหนี้สิน และนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล ของเจเนอเรชันวายในจังหวัดชลบุรีเท่านั้น

ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชันวายในจังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชันวายใน

จังหวัดชลบุรี เริ่มศึกษาทบทวนเอกสาร ตำรา แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไปจนถึงสรุปผลการวิจัย ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2565 จนถึง เดือนเมษายน 2565

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการตัดสินใจมีบุตร

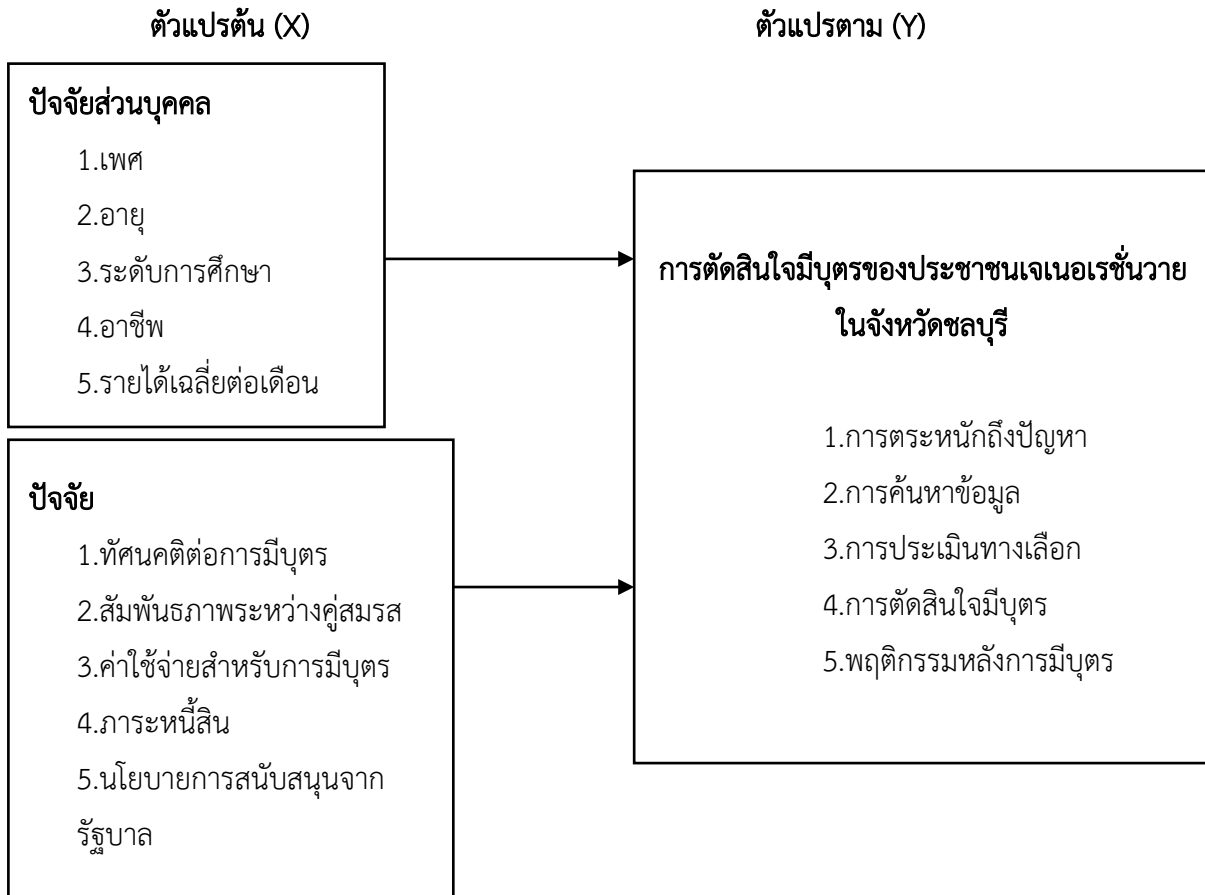
Becker (1960) เสนอแนวคิดการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการตัดสินใจมีบุตร ทฤษฎีของ Becker ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่าความพึงพอใจ (Preference) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง จึงทำให้ทฤษฎีสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของรายได้และราคาของตลาดต่อการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มในการเจริญพันธุ์ได้ นอกจากนี้ Becker ยังได้เสนอแนวคิดเรื่องการ trade-off ระหว่างจำนวนและคุณภาพของบุตร นั่นคือ พ่อแม่ได้รับประโยชน์ทั้งจากจำนวนบุตรที่มีและคุณภาพของบุตรครอบครัวที่มีฐานะดีโดยมากจะไม่เลือกที่จะมีบุตรจำนวนมากขึ้น แต่จะเลือกลงทุนในคุณภาพของบุตรแทน นอกจากนี้ปัจจัยด้านความคาดหวังทางเศรษฐกิจ (economic aspiration) ในการตัดสินใจมีบุตรกล่าวคือการตัดสินใจมีบุตรขึ้นอยู่กับรายได้ โดยเปรียบเทียบกับความคาดหวังทางเศรษฐกิจของคู่สมรสคู่นั้น หากคู่สมรสมีระดับรายได้ที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับความคาดหวังทางเศรษฐกิจของตนเองคู่สมรสคู่นั้นจะมองอนาคตอย่างบวก และจะทำให้ตัดสินใจในการแต่งงานและมีบุตรได้ง่ายขึ้น แต่หากรายได้ต่ำเปรียบเทียบกับสิ่งที่ตนเองคาดหวังคู่สมรสจะมองอนาคตอย่างติดลบ และเป็นผลให้ไม่อยากแต่งงานและมีบุตร โดยรวมแล้วการตัดสินใจมีบุตรขึ้นอยู่กับต้นทุนและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการมีบุตรโดยต้นทุนของการมีบุตรที่สามารถจำแนกได้เป็นห้าส่วน ได้แก่ ต้นทุนทางเศรษฐกิจโดยตรง ค่าเสียโอกาสที่เกี่ยวกับรายได้ค่าเสียโอกาสที่ไม่เกี่ยวกับรายได้ ต้นทุนทางจิตใจ และต้นทุนทางร่างกาย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรีที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ทำให้มีการตัดสินใจมีบุตรต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติต่อการมีบุตร สัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร ภาระหนี้สิน และนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) จากกลุ่มเป้าหมาย เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรีที่มีสถานภาพสมรส ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรของตัวอย่าง จึงใช้สูตรขนาดตัวอย่าง Cochran (1963) จึงใช้ขนาดตัวอย่าง 385 คน เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีก 15 คน ให้ครบ 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purpose sampling) โดยเลือกจากเจนเนอเรชั่นวายที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรี และมีสถานภาพสมรส เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้ทำการสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามในการวิจัย จำแนกออกเป็น 3 ส่วน เพื่อให้ครอบคลุมถึงข้อมูลที่ต้องการประมวลผลในงานวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชน เจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ ทศนคติการมีบุตร สัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ภาระหนี้สิน ค่าใช้จ่าย สำหรับการมีบุตร และนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญในการมีบุตรของเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี การวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการบรรยายลักษณะของข้อมูลลักษณะ ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ ทศนคติการมีบุตร สัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร ภาระหนี้สิน และนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล ของเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distributions) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากสมมติฐานที่ใช้ในการ วิจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชั่นวายในจังหวัด ชลบุรีที่แตกต่างกันโดยใช้สถิติ การทดสอบค่าที และการเปรียบเทียบความแปรปรวนทางเดียวระหว่างกลุ่ม และ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ ทศนคติการมีบุตร สัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร ภาระหนี้สิน และนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล ของเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี โดยใช้สถิติสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 336 คน คิดเป็น ร้อยละ 84 ส่วนมากมีช่วงอายุ 27-31 ปี จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 ส่วน ใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานเรียน/นักศึกษา จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี โดยสามารถสรุปแยกเป็นรายด้าน 1) ผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็นด้านทศนคติการมีบุตร ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เห็นว่าการมีบุตรช่วยสืบสกุลและทรัพย์สินได้ รองลงมาคือ เห็นว่าการมีบุตรจะทำให้ครอบครัว สมบูรณ์มากขึ้น เห็นว่าการมีบุตร ทำให้มีผู้ดูแลท่านในยามชรา และเห็นถึงความสำคัญของการมีบุตร ตามลำดับ 2) ผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็นด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการแนะนำ ติเตียนกัน รวมถึง

ปรึกษากันด้วยเหตุผล ไม่ใช่อารมณ์ รองลงมาคือ มีความขัดแย้งหรือทะเลาะกันกับคู่สมรสค่อนข้างน้อย ได้รับคำชมเล็กๆจากคู่สมรสสม่ำเสมอ และการใช้ภาษาระหว่างท่านและคู่สมรสมีความสุข ตามลำดับ 3) ผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็น ด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เห็นว่าการมีบุตร จำเป็นต้องมีเงินสำรองในกรณีบุตรนั้นเจ็บป่วย รองลงมาคือ เห็นว่าการมีบุตรนั้นทำให้มีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูค่อนข้างสูง เห็นว่าการมีบุตรทำให้มีค่าใช้จ่ายในการคลอดบุตรสูง และเห็นว่าการมีบุตรจำเป็นต้องวางแผนเกี่ยวกับสถานศึกษาของบุตร ตามลำดับ 4) ผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็น ด้านภาระหนี้สิน ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีหนี้สินในการผ่อนชำระเพื่อยานพาหนะ รองลงมาคือ มีหนี้สินในการผ่อนชำระ ที่เกิดจากการค้าประกัน มีหนี้สินในการผ่อนชำระเพื่อที่อยู่อาศัย และมีหนี้สินในการผ่อนชำระ ที่เกิดจากพ่อแม่ ตามลำดับ 5) ผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็น ด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.88) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นโยบายการส่งเสริมการมีบุตรของรัฐบาล ทำให้สนใจมีบุตร รองลงมาคือ นโยบายส่งเสริมให้เด็กเรียนฟรี ทำให้ท่านสนใจมีบุตร นโยบายคลอดบุตรในราคาเหมาจ่าย 13,000 บาท ทำให้สนใจมีบุตร และนโยบายช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูบุตร ทำให้ท่านสนใจมีบุตร ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี โดยจำแนกเป็นการใช้สถิติการทดสอบค่าที สำหรับปัจจัยด้านเพศ และใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว สำหรับด้านอื่นๆ

ปัจจัยส่วนบุคคล	T value / F-value	Sig.
เพศ	-0.627	0.532
อายุ	1.853	0.137
ระดับการศึกษา	2.023	0.110
อาชีพ	0.825	0.532
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	1.068	0.367

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจมีบุตรที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2 เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี

ปัจจัย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	3.227	.233		13.853	.000
ด้านทัศนคติการมีบุตร	.171	.067	.124	2.568	.011*
ด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส	.147	.055	.130	2.683	.008*
ด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร	-.195	.045	-.212	-4.305	.000*
ด้านภาระหนี้สิน	.018	.055	.016	.327	.744
ด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล	-.099	.045	-.107	-2.180	.030*

*นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

R=0.290 R Square = 0.084 Adjusted R Square = 0.073 SEE. = 0.49478

จากตารางที่ 2 พบว่า เมื่อพิจารณาค่าสถิติสมการถดถอยพหุคูณที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ ด้านทัศนคติการมีบุตร ด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร และด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล และมีความผันแปรในการส่งผลได้ ร้อยละ 8.4 โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

$$Y = a + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_5 X_5$$

โดยที่ Y = การตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี

β = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient)

X_1 = ด้านทัศนคติการมีบุตร

X_2 = ด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส

X_3 = ด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร

X_5 = ด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล

$$\text{แทนค่า } Y = 13.853 + (.124) X_1 + (.130) X_2 + (-.212) X_3 + (-.107) X_5$$

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง ส่วนมากมีช่วงอายุ 27-30 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาท

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชั่นวาย ในจังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับน้อยทั้งในภาพรวมและรายด้าน

1) การทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจมีบุตรที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2) การทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ ด้านทัศนคติการมีบุตร ด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร และด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล

อภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 1 เพื่อศึกษาการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของการตัดสินใจของประชาชนเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรีนั้น ให้ความสำคัญกับ ด้านการตระหนักถึงปัญหา โดยเห็นว่าผู้อื่นในสังคมมีบุตร ทำให้ต้องการมีบุตร ด้านการค้นหาข้อมูลการมีบุตรด้วยการปรึกษาแพทย์ เพื่อประกอบการตัดสินใจมีบุตร ด้านการประเมินทางเลือก มีการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของบุตรที่จะเกิดมาก่อนตัดสินใจ ด้านการตัดสินใจ ให้ความสำคัญกับการเห็นว่าการมีบุตร ทำให้เกิดประโยชน์มากกว่าโทษ และด้านพฤติกรรมหลังการตัดสินใจ ให้ความสำคัญกับประเด็นตัดสินใจมีบุตร เนื่องจากความสัมพันธ์ที่ดีในคู่สมรส ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเห็นคนรอบข้างมีบุตร ตนเองมีความพร้อมในด้านความสะดวกทางการเงิน มีการเปรียบเทียบและค้นหาข้อมูลก่อนที่จะมีบุตร อาจเป็นเพราะประชาชนเจเนอเรชั่นยายนั้นส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับปริญญาตรี จึงทำให้มีรายได้เพียงพอต่อการมีบุตร รวมถึงมีคู่สมรสที่ต้องการมีบุตรก็สามารถส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะมีบุตรได้เช่นเดียวกัน โดยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กนกวรรณ พวงประยงค์(2561)เรื่องความต้องการมีบุตรในอนาคต: หลักฐานเชิงประจักษ์จากสตรีที่สมรสในประเทศไทย ที่พบว่า สตรีที่สมรสที่มีลักษณะและภูมิหลัง อันได้แก่ อายุ อายุแรกสมรส การตั้งครภภในปัจจุบัน ประสบการณ์การมีบุตรที่เสียชีวิต จำนวนบุตรที่มีชีวิต ภูมิภาค สถานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือน และระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีความต้องการมีบุตรในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 2 เพื่อศึกษาการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแม้จะมีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน แต่การตัดสินใจมีบุตรเป็นเรื่องค่อนข้างละเอียดอ่อนและมีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงหลายประเด็น เนื่องจากชีวิตมนุษย์ 1 คน จะต้องมียุขยี่ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต อีกทั้งจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายหลายประการที่ทำให้ตัดสินใจที่จะไม่มีบุตร เพื่อตัดปัญหาภาระทางการเงิน ในภายหลังกการมีบุตร โดยขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ กนกวรรณ พวงประยงค์(2561)เรื่องความต้องการมีบุตรในอนาคต: หลักฐานเชิงประจักษ์จากสตรีที่สมรสในประเทศไทย ที่พบว่า สตรีที่สมรสที่มีลักษณะและภูมิหลัง อันได้แก่ อายุ อายุแรกสมรส การตั้งครภภในปัจจุบัน ประสบการณ์การมีบุตรที่เสียชีวิต จำนวนบุตรที่มีชีวิต ภูมิภาค

สถานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือน และระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีความต้องการมีบุตรในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งยังขัดแย้งกับงานวิจัยของ Smuseneto, Anlaya, and Muhammadrorfee-E Musor (21 21) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง "Determinants of Desire for Having Children among Generation Y Thai Muslims in Thailand. โดยพบว่าปัจจัยต่าง ๆ เช่น อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และปัญหาสุขภาพพบที่มีความปรารถนาที่จะมีบุตรลดลง

จากวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีบุตรของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ ด้านทัศนคติการมีบุตร ด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร และด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล โดยที่ ด้านด้านทัศนคติการมีบุตร ด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส ส่งผลในเชิงบวก และด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร และด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล ส่งผลในเชิงลบ โดยมีค่าความผันแปรที่ร้อยละ 8.4 ($R^2 = 0.084$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการมีทัศนคติที่ดีต่อการมีบุตรสามารถทำให้ประชาชนเจนเนอเรชั่นวายมีความต้องการมีบุตร ประกอบกับการมีคู่สมรสที่ดี เช่น มีความเข้าอกเข้าใจกัน ดูแลซึ่งกันและกัน ซื่อสัตย์ต่อคู่สมรส เป็นเหตุให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้ต้องการมีบุตรเพื่อเข้ามาเติมเต็มให้ชีวิตสมรสสมบูรณ์มากขึ้น ในทางกลับกัน พบว่า ค่าใช้จ่ายในการมีบุตรนั้น เป็นปัญหาหลักที่ส่งผลให้ประชาชนเจนเนอเรชั่นวายตัดสินใจที่จะไม่มีบุตร เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจ หน้าที่การงาน การว่างงาน ปัญหาจากการแพร่ระบาดของโควิด 19 รวมถึงการศึกษาของประชาชนที่เห็นถึงภาระที่เกิดจากการมีบุตร นอกจากนี้นโยบายการส่งเสริมจากรัฐบาลอาจไม่สอดคล้องและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเจนเนอเรชั่นวายในการวางแผนการมีบุตร ทำให้ส่งผลในทางตรงกันข้าม คือ ไม่ต้องการมีบุตร โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬารัตนสุขอนันต์และโชคชัย หมั่นแสงทรัพย์ (2563) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีบุตรของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่สมรสจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า การเกิดและอัตราการเจริญพันธุ์ของไทยมีแนวโน้มลดลง และผลการศึกษาพบว่า สตรีวัยเจริญพันธุ์ที่สมรสตัดสินใจมีบุตรร้อยละ 78.7 และตัดสินใจไม่มีบุตร ร้อยละ 21.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีบุตรของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่สมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ได้แก่ ทัศนคติต่อการมีบุตร การเข้าถึงบริการศูนย์เด็กเล็ก/สถานรับเลี้ยงเด็ก และระดับการศึกษา งานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะ ให้หน่วยงานบริการด้านสาธารณสุขในจังหวัดนครศรีธรรมราชจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อสร้างทัศนคติต่อการมีบุตรทางบวกในกลุ่มสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่สมรส โดยเฉพาะกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่งเสริมการเข้าถึงบริการศูนย์เด็กเล็ก/สถานรับเลี้ยงเด็กที่สะดวกและมีคุณภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกวรรณ ประยงค์ (2561) เรื่องความต้องการมีบุตรในอนาคต: หลักฐานเชิงประจักษ์จากสตรีที่สมรสในประเทศไทย ในภาพรวม พบว่า สตรีที่สมรสมีความต้องการมีบุตรในอนาคต เพียงร้อยละ 18.8 และยังพบว่า สตรีที่สมรสที่อยู่ในกลุ่มแม่วัยใสอายุ 15-19 ปี มีความต้องการมีบุตรในอนาคต คิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 44.1 เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะและภูมิหลังของสตรีที่สมรสกับความต้องการมีบุตรในอนาคต ด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่า สตรีที่สมรสที่มีลักษณะและภูมิหลัง อันได้แก่ อายุ อายุแรกสมรส การตั้งครรภินปัจจุบัน

ประสบการณ์การมีบุตรที่เสียชีวิต จำนวนบุตรที่มีชีวิต ภูมิภาค สถานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือน และระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีความต้องการมีบุตรในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Smuseneto, Anlaya, and Muhammadrorfee-E Musor (2021) ศึกษาเรื่อง "Determinants of Desire for Having Children among Generation Y Thai Muslims in Thailand. พบว่า ความต้องการความอบอุ่นและความมั่นคงเป็นเหตุผลหลักในการมีบุตร ปัจจัยต่าง ๆ เช่น อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และปัญหาสุขภาพพบว่ามีผลลบที่จะมีบุตรลดลง ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนแสดงความวิตกกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กแม้จะมีโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูบุตรของรัฐบาล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yi Chen & Hanming Fang (2560) ได้ศึกษาเรื่องผลระยะยาวของการมีลูกน้อยลงในวัยชรา: หลักฐานจากการรณรงค์ "ในภายหลังอีกต่อไปน้อยลง" ของจีน โดยกล่าวว่า "ในภายหลังอีกต่อไปน้อยลง" ในช่วงต้นทศวรรษที่ 1970 เราพบว่านโยบายลดจำนวนเด็กที่เกิดมากับแต่ละคู่ลงอย่างมาก 0.85 ผู้ปกครองยังได้รับการสนับสนุนจากเด็กน้อยลงในแง่ของการเตรียมการดำรงชีวิตการถ่ายโอน และการสนับสนุนทางอารมณ์ ในที่สุดเราพบว่าการวางแผนครอบครัวมีผลกระทบที่แตกต่างกันอย่างมากระหว่างความเป็นอยู่ที่ดีทางร่างกายและจิตใจของผู้ปกครองผู้สูงอายุ ในขณะที่ผู้ปกครองที่สัมผัสกับนโยบายการวางแผนครอบครัวทั่วโลกมากขึ้นและผลิตผลกับสถานะสุขภาพร่างกายที่ดีขึ้นเล็กน้อยพวกเขารายงานอาการซึมเศร้าที่รุนแรงมากขึ้น การศึกษาของเราเรียกร้องให้มีความสนใจมากขึ้นกับสถานะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุชาวจีน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

ด้านทัศนคติการมีบุตร พบว่า ประชาชนยังไม่เห็นถึงความสำคัญของการมีบุตร ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการรณรงค์หรือสร้างนโยบายที่เสนอให้เห็นถึงความสำคัญของการมีบุตร และผลกระทบจากการขาดแคลนประชากรของประเทศอย่างชัดเจน

ด้านสัมพันธภาพระหว่างคู่สมรส พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการรณรงค์หรือสร้างนโยบายที่เสนอให้เห็นถึง การใช้ภาษาระหว่างท่านและคู่สมรสมีความสุภาพ เช่น การสร้างละครสั้น เพื่อการประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับเยาวชนและประชาชนในการใช้ชีวิตคู่อย่างราบรื่นด้วยการใช้คำพูดที่ดีต่อกัน

ด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการมีบุตร พบว่า กระทรวงศึกษาธิการ และรัฐบาลควรส่งเสริมให้หลักสูตรการเรียนการสอนมีความทันสมัยในทุกโรงเรียน และสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น เพื่อให้ประชาชนเห็นว่า หากตนมีบุตร จะไม่จำเป็นต้องมีภาระค่าใช้จ่ายในการนำลูกไปเรียนโรงเรียนเอกชนที่มีราคาค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง

ด้านภาระหนี้สิน พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการก่อหนี้สินที่อาจเป็นปัญหาต่อประชาชนทุกคน รวมถึงการวางแผนการเงินของประชาชนด้วย

ด้านนโยบายการสนับสนุนจากรัฐบาล พบว่ารัฐบาลควรตั้งนโยบายช่วยเหลือและกระตุ้นที่มากกว่าเดิม เนื่องจากนโยบายที่มีไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจมีบุตร

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยควรศึกษาเชิงลึก โดยการสัมภาษณ์ประชาชนเจเนอเรชันวาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและแม่นยำ ถึงการตัดสินใจที่จะมีหรือ ไม่มีบุตร เพื่อให้ทราบปัญหา และอุปสรรคที่แท้จริง และนำผลไปปรับปรุงอย่างตรงจุด

ผู้วิจัยควรศึกษาถึงการรับนโยบายการส่งเสริมการมีบุตรจากรัฐบาลของประชาชนเพื่อให้ทราบว่า ประชาชนเจเนอเรชันวายและอื่น ๆ มีการรับรู้มากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ พวงประยงค์.(2561).ความต้องการมีบุตรในอนาคต: หลักฐานเชิงประจักษ์จากสตรีที่สมรสในประเทศไทย.วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์).

กรมสุขภาพจิต.(2563).เด็กเกิดน้อย ต้องเพิ่มคุณภาพไม่ใช่ปริมาณ.(ออนไลน์),จาก <https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30610>.

จุฬารวรรณ สุขอนันต์และโชคชัย หมั่นแสงทรัพย์.(2563).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีบุตรของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่สมรสจังหวัดนครศรีธรรมราช.วารสารสุขภาพศึกษา กรกฎาคม – ธันวาคม 2563 ปีที่43 ฉบับที่2.

มติชนออนไลน์.(2565).ประชากรประเทศไทย 5 อันดับแรก.(ออนไลน์),จาก <http://matichoonline.com>

Becker, H.S. (1960). Notes on Concept of Commitment. American: Journal of Sociology.

Chen, Yi, and Hanming Fang. (2019). "The Long-Term Consequences of Family Planning in Old Age: Evidence from China's "Later, Longer, Fewer" Campaign." University of Pennsylvania Population Center Working Paper (PSC/PARC), 2019-34.

Smuseneto, Anlaya, and Muhammadrorfee-E Musor. (2021). "Determinants of Desire for Having Children among Generation Y Thai Muslims in Thailand." The International Journal of Religion and Spirituality in Society 11 (1)

W.G. Cochran. (1963). Sampling Techniques. New York: London